

በእንተ ትምህርተ ጎቡዓት

- ጌይታ ኣብ ምድሪ ከሎ ዘስተምሃሮ ወንጌል፣ ካብ ሞት ምስተንሥኤ ዘስተምህሮ ከኣ ኪዳን ይበሃል። ወንጌል ኪዳንዮ፣ ኪዳን ከኣ ወንጌል እዩ። ንኪዳን ወንጌል ዝበሎ፣ “በሞቱ ደምሰሶ” ኢሉ ንሓዋርያት ስለዝስተምህረ፣ ንወንጌል ኪዳን ዝበሎ ከኣ፣ “. . . ዘየኣምን ብዮ፣ ግብረ ዘኣነ እገብር ውእቱሂ ይገብር፣ ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር፣ ዮሐ 14:12” ኢሉ ምስ ሓዋርያት ስለ እተኻየደ እዩ።

- “. . . ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር፣ ዮሐ 14:12” እንታይ ማለት ኢዩ፡?

— It is of moral re-creation and spiritual victory that Jesus is speaking. When it came to a number and extent and changing power, the triumphs of the message of the Cross were even greater than the triumphs of the Jesus in the days of his flesh.

- “. . . ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር፡ ዮሐ 14:12” እንታይ ማለት ኢዩ፡?

—He says that this will happen because he is going to the his Father. This means that in the days of his flesh he was limited to Palestine, when he had died and **risen again, he was liberated from these limitations and his Spirit could work mightily** anywhere.

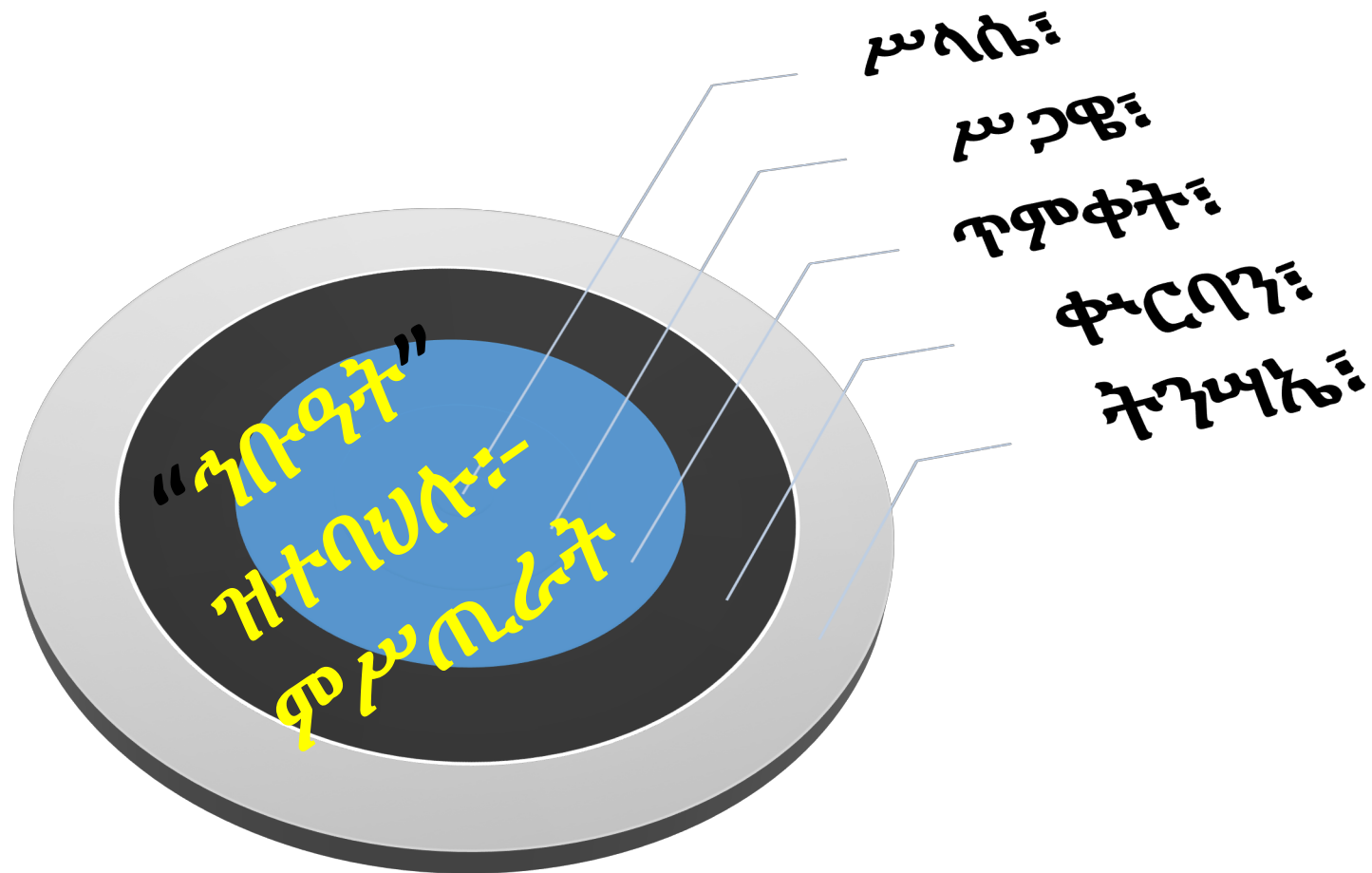
ጌቱ ኪዳናት

<p>፩ ትምህርተ ኅቡአት</p>	<p>ምእመናን ሥጋኡን ደሙን ከቅበሉ አብ ዝመጽኡሉ፣ አብ ዓቢይ አደራሽ አቲና፣ ሕንባሻ ስርናይን፣ ወይኒን ሰቲና ከይብሉ፣ ኅብስቱ ተለዊጡ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ከምዝኸውን፣ ጳጳስ ወይ ካህን ነዚ ተርጉሙ ምእንቲ ንኸስተምህርም ኢዩ፣</p>
<p>፪ይ፣ ፱ተ ኪዳናት</p>	<p>፫ተ - በመንፈቀ ሌሊት ፫ተ - ድሕሪ ሥርቀተ ፀሐይ ፫ተ - በሠርክ</p>
<p>፫ይ፣ እግዚአብሔር ዘብርሃናት</p>	<p>ሐዲስ አማኒ እንተ ተረኸበ፣ ፫ተ ዓመት አምሂሮም፣ ነዚ “እግዚአብሔር ዘብርሃናት” እናደገሙ የጠምቅዎ።</p>

<p>፬ይ፣ በእንተ ቅድሳት</p>	<p>እዚ “በእንተ ...” እናበለ ዝድገም ስእለታት ምእንቲ ኩሉ ዝጽለ ጸሎት</p>
<p>፭ይ፣-በ“ሰማይ” ዝፍለጥ</p>	<p>ዲያቆን ካፓን-ላንቃን ለቢሱ፣ ዘውዱ ደፊኡ መስቀሉ ሓዙ፣ “እመቦ ዘበ ነውረ ኅሊና ይትከላዕ ወኢይቅርብ፣ እመቦ ሰውብ ወዘኢኮነ ንዱሐ ይትከላእ፣ መስቀለ ኢይግፋእ እስመ ዘይትገፋዕ ...” (cfr. ቅ. እግዚእ)</p>
<p>፮ይ፣ ቅዱሴ እግዚእ</p>	<p>ካህን - ሥጋኡ ኣብ ጸሕሊ ደሙ ኣብ ጽዋዕ ገይሩ ምእንቲ ከኻብሮ</p>
<p>፯ይ፣ ቅዱስ ሥሉስ</p>	<p>ሥጋኡ ተቀቢሎም ኣብ ኣፎም ከሎ፣ ምእንቲ ክጽልዩ ነዚ ጸሎት’ዚ ሠርዓሎም</p>

በእንተ ትምህርተ ኅቡዓት ... ሥጋኡን ደሙን ቅድሚ
ምቅባል እትንገር ትምህርቲ እያ።

“ኅቡዓት” ዝተባህሉ፡- ጅቱ ኣዕማደ ምሥጢር እያቶም።

ምስጢር ሥላሴ፣ በአካል ቪተ፣ ብባህሪ ብህልውና ሓደ፣

እንዘ ፩ዱ ቪቱ ወእንዘ ቪቱ ፩ዱ።

1. ምስጢር ሥጋዌ፣ አምላኽ ሰብ ኮነ፣ እቲ ረቂቅ ግዙፍ ኮነ፣ እቲ ግዙፍ ረቂቅ ኮነ፣

2. ምስጢር ጥምቀት፣ ማይ ምስተባረኽ ተለዊጡ፣ ነቲ ብዕለተ ዓርብ ካብ ጐኑ ዝፈሰሰ ይኸውን፣ ኃጢአት ዝድምስሰ ይኸውን፣ ከመይ ኢሉ ንዝብል ኅሊና ሰብ ኣይበጽሖን፣

1. ምስጢረ ቀርባን፣ ካህን ንኅብስቲ ኣብ ጸሕፊ ንወይኒ ኣብ ጽዋዕ ምስ ባረኽ፣ ሥጋን ዲምን መድኃኒና ይኸውን፣

ምስጢረ ትንሣኤ፣ “በቀዳሚ ንፍሒተጸርን ይትጋባዕ ጸበል ሥጋ ዘተዘርወ ውስተ ኩሉ መካን ኅበ ሀለወ ርእሰ፣ ... ከም ዝብል፣ ሰብ መይቱ ድሕሪ ምብስባሱ ኣብ ትንሣኤ ዳግም ትወሃሂዱ ይትንሥእ፣ ንዝብል ተመራሚርካ ዝብእሕ

ጽርስ፣ ሥጋ

ፎራ፣ ዲም

ጽርስፎራ፣ ሥጋሁ ወዲሙ ማለት እዩ።

ለምእመናን ኅቡዓት... ዝተባህሉ፤

1) ዘእምቅድመ ዓለም ህሎ ወይሄሉ፤

2) “ዘመጽአ” እቲ ቅድሚ ዓለም ዝነበረ ንዘለዓለም ዝነብር መጺኡ ሥጋ ለቢሱ፤ ነዚ ኅቡእ በሎ፤ ምሥጢረ ሥጋዌ ካብ ምሥጢረ ሥላሴ ኣይቅድምን። ምቅዳምስ ይቅድም፤ እዚ ግና፤ ሓደነትን ሠለስትነትን ካብ ማርያም ምስ ተወልደ ንድሓር ስለዝተፈልጠ እዩ። ወኣልቦ መኑሂ ዘእመሮሙ፤ ሥሉስ ቅዱስ ዘእንበለ እምድኅረ ተሠገወ ወልድ ዋሕድ እምቅድስት ድንግል፤ ከም ዝብል፤

3) ዘሐመ - ሐመ ከመ ሕሙማነ ያድኅን፤ ዘተውህበ በፈቃዱ ሕማም ከም ዝበለ። “ኣንተ ሓማሚ በከመ ዕሪናከ ምስሌነ፤ ወኣንተ ኢሓማሚ ዘከመ ዕሪናከ ምስለ ኣብ” ንኹብል፤

1) ወሞተ፡- እቲ ዝሓመመ እቲ ዝሞተ ኢዩ፤ “በሞቱ ደምሰሶ ለሞታ” ምእንቲ ክብል፤ “ኣንተ መዋቲ በከመ ዕሪናክ ምስሌነ፤ ወኣንተ ኢመዋቲ ዘከመ ዕሪናክ ምስለ ኣብ፤ ንኸብል፤

2) ወተቀብረ፡- እቲ ዝሞተ እቲ ዝተቀብረ እዩ፤ ወተቀብሮቱ ሥጋሁ ለእግዚኢነ ውስተ ምድር ኣሰሰለ ሙስና እምውስተ መቃብር፤ ወመልሐ እምሥጋው፤

3) ወተንሥኣ፡- እቲ ዝተንሥኣ፤ እቲ ዝተቀብረ'ዩ፤ ተንሥኣ እግዚኢነ ከመ ይምሓረነ፤ ተንሥኣ ሥጋቲነ፤ ምእንቲ ክብል፤ ኣፍዓ ውእቱ እመቃብር ወየጌድግ ሰበነ ውስቴቱ....”

ፃዕረ ዘሞት ፈትሐ፡- እቲ ዝተንሥኤ ጻዕሪ ዝሰጎጎ ኢዩ። ብኃጢአት ኣዳም ምጽናስ ምላድን፣ ግዙእ ዲያብሎስ ይገብር። ድሕሪ ልደቱ'ውን ጣዖት ከምልኽን፣ ኃጢአት ክገብርን ይነብር። ብሞት ጊዜ ከኣ መቅደዕቱ ብራእይ ይርኣዮ'ም፣ ብሕሱም ይጭነቅ፣ ነፍሱ ደንጊጻ ካባኡ ትፍለ።

ድሕሪ ምላድ ጎይታ ግን፣ ነፍሳት ካብ መግዛእቲ ዲያብሎስ ነጻ ኩይነን፣ ካብቲ ካብ ጎኑ ዝፈሰሰ ማይ ዝተጠመቅና፣ ካብ ዕዳ ኃጢአት ነጻ ኩንና። “ወበጥምቀተ ክርስትና ይከውን ሰብእ ኣግዓዜ እም ግብርናተ ኃጢአት፣ ወእም ሥልጣነ ዲያብሎስ ወኣጋንንጉቲሁ ርኩሳን፣ ወይከውን ኣምሳሌ ትስብእቱ ለክርስቶስ፣ እስመ መንፈስ ክርስቶስ ይቈድሶ እምልደተ ፍትወት፣ ለዘተወልደ በልደተ ፍትወት ይሬሰዮ ዘእንበለ ፍትወት...” ንኸብል። ነዚ ኅቡእ በሎ።